

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3455

гр. София, 16.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И. А. С.

като разглежда докладваното от И. А. С. Частно наказателно дело № 20231110212595 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК.

Иницирано е по жалба на Н. Г. М., чрез адв. П. Т., срещу постановление на СРП от 22.02.2023 г., с което, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното производство по ДП № ЗМ 11252/22 г. по описа на СРПТ-ОДП-СДВР, пр. пр. № 30326/22 г. по описа на СРП.

В жалбата се развиват аргументи за необоснованост на атакуваното прокурорско постановление, доколкото пострадалата не била съгласна с установения вид на телесната повреда. Твърди се, че тя продължавала да търпи болки от инцидента и да носи „яка“ и до момента. Настоява се за нова съдебно-медицинска експертиза, която да се произнесе след личен преглед на пострадалата от страна на вещите лица.

След като се запозна с аргументите, развити в жалбата, атакуваното прокурорско постановление и материалите по ДП № ЗМ 11252/22 г. по описа на СРПТ-ОДП-СДВР, пр. пр. № 30326/22 г. по описа на СРП, Съдът прие за установено следното:

Жалбата е подадена от лице, което се явява „пострадало“ по смисъла на чл. 74, ал. 1 от НК, от престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, за което е образувано наказателното производство. Видно от отбелязването за връчване на атакуваното постановление на СРП, същото е връчено на роднина на пострадалата на 29.08.2023 г., а жалбата е депозирана чрез СРП до СРП на 04.09.2023 г., тоест жалбата е подадена от лице със съответния легитимен интерес и в законоустановения седемдневен срок по чл. 234, ал. 4 от НПК, поради което е ДОПУСТИМА.

По същество контролната инстанция счита следното:

Досъдебното производство е образувано и водено за това, че на 13.07.2022 г. в гр. София, на ул. „М*****а“ на спирка № ****, при управление на МПС – автобус марка „БМЦ“, модел „З*****“ с рег. № *****, нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Н. Г. М.. По делото няма лице, привлечено като обвиняем.

В обстоятелствената част на атакуваното прокурорско постановление държавното

обвинение е изложило лаконично установената до момента фактическа обстановка, като е акцентирало основно на правните си изводи, че на пострадалата М. са били причинени леки телесни повреди по смисъла на чл. 130, ал. 1 и ал. 2 от НК, на база заключенията на съдебно-медицинска и тройна съдебно-медицинска експертизи, поради което не се касаело за престъпление от общ характер. Обобщава се, че са извършени всички възможни процесуално-следствени действия.

При независимата си контролна проверка Съдът констатира, че повод за образуването ДП е събитие от 13.07.2022 г. в гр. С**, кв. „О****“, където шофьорът от ЦГМ В. Л. управлявал МПС – автобус марка „БМЦ“, модел „****“ с рег. № ***, с инв. № ** по линия №**. В автобуса пътувала и пострадалата Н. М.. На горепосочената спирка св. М. тръгнала да слиза от последната врата на автобуса и в момента, в който десният ѝ крак бил стъпил на пътното платно, шофьорът затворил вратите и потеглил, като левият крак на пострадалата останал стъпил на пода на салона на автобуса. Според показанията на пострадалата при потеглянето на автобуса тя започнала да подскача на един крак, развикала се, развикали се и хора от спирката. Шофьорът отново спрял и отворил вратите, като по този начин освободил приклещението тяло на М.. Следващият спомен на пострадалата бил, че някакъв човек я пита как се казва, а по-следващият ѝ спомен е вече, че се намира в болница, оказала се впоследствие ВМА. Установили ѝ хематом и кръвоизлив в мозъка и останала на лечение в болницата 15 дни. Все още усещала световъртеж.

По делото са разпитани още двама свидетели. Св. В. В., полицейски служител, е пристигнал на мястото на инцидента заедно с колегата си Г. Г. в момента, в който пострадалата М. вече е била натоварена на линейка. По дадени пред него сведения от неустановени очевидци св. В. преценил, че пострадалата е паднала сама, докато слизала от автобус. Впоследствие в СДВР постъпил компакт диск с видеозапис от камерата, монтирана в горепосочения автобус и от този запис св. В. възприел, че автобусът затворил врати и прищипал чанта или раница на гърба на пострадалата, след което потеглил, докато жената била затиснала, но след няколко метра спрял и отворил вратите. Вторият свидетел е пряк очевидец на инцидента – св. И. Н., която сочи, че пътувала в същия автобус, когато на горепосочената спирка автобусът спрял и пътниците започнали да слизат. При потеглянето св. Н. чула, че хората започнали да крещат „Спрете, спрете!“, като имало „някаква пострадала жена“. Автобусът изминал метър или два след потеглянето и спрял, като отворил вратите. Всички пътници, включително св. Найдина, слезли от превозното средство. Тя забелязала, че между тротоара и задната гума на автобуса лежала възрастна жена, без видими наранявания по нея. Впоследствие св. Н. разбрала, че пострадалата си била ударила главата, но никой не я бил местили до идването на линейката. Дошлите впоследствие полицаи ѝ продиктували какво да пише, като по-късно св. Найдина възприела жена, която се представила за дъщеря на пострадалата и обявила, че била говорила с нея.

Съгласно заключения на единична съдебно-медицинска експертиза и на тройна съдебно-медицинска експертиза (СМЕ), в тях еднопосочно е прието, че в резултат на травмите по главата, на пострадалата е причинено временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

При така установената фактическа обстановка Съдът счита, че по същество жалбата се явява основателна, но не на основанията, посочени в нея. Съдът счита, че изготвените единична и впоследствие тройна СМЕ са отговорили изчерпателно на всички поставени въпроси на базата на цялата налична към момента медицинска документация, включваща анамнези, епикризи от болничния престой и изследванията, които са проведени спрямо пострадалата. Следва да се има предвид, че вещите лица изготвят заключенията си на база личен преглед, осъществен по съответния ред в болничните заведения и със съответно проведените медицински манипулации, поради което не може да се очаква вещите лица да осъществяват собствен извънболничен личен преглед.

Съдът обаче счита, че тройната СМЕ е назначена прибързано и без да е изследвана в цялост фактическата обстановка, както и без да са събрани всички относими гласни и писмени доказателства. Самите вещи лица, видно от обстоятелствената част на заключението им, са изследвали единствено медицинската документация, но не са анализирали по никакъв начин показанията на очевидците (пострадалата М. и св. Н.) – техни показания нито се споменават, нито са били обект на анализ. По този начин извън обсега на експертната оценка е останало съобщеното от М. за липса на спомени и за това, че след последващото отваряне на вратите, тя си спомня единствено, че някой я пита за името, а после се намира в болница. За липса на спомени същата съобщава и при изготвянето на съдебно-медицинското удостоверение. Известно е, че загубата на съзнание, при наличие и на доказаните травми по главата и половинмесечно лечение в болницата, би могла да се причини разстройство на здравето, временно опасно за живота, което съответства на юридическия критерий за „средна телесна повреда“. Липсата на съзнание се доказва не само от медицинска документация, но и от гласни доказателства на очевидци, които евентуално да посочат дали пострадалата е била неподвижна за известен период от време, дали е била контактна, реагирала ли е на въпроси, имала ли е „вид на мъртвец“, как е изглеждала. В тази връзка проведеният разпит на св. Найдина е крайно повърхностен, като на същата въобще не е бил зададен въпроса какво е било състоянието на пострадалата – как е изглеждала, дали е била контактна, неподвижна, реагирала ли е на въпроси.

Отделно от горното, видно от показанията на св. Василев, инцидентът е бил запечатан от видеокамерата, монтирана в автобуса, чийто запис той лично прегледал. На л. 82 от ДП е налице писмо, видно от което ЦГМ е изпратило на 02 РУ-СДВР един брой оптичен носител, съдържащ запис от автобус по линия № *, инв. № ** от дата 13.07.2022 г. за времето от 18:00 до 18:35 часа. След като св. В. сам е взел решение въз основа на този запис да издаде АУАН на водача на автобуса, очевидно е, че същият е фиксирал факти и обстоятелства от съществено значение за делото и, вероятно, за състоянието на пострадалата след падането ѝ от автобуса. Последното е предполагало приобщаването на този запис към делото и установяване на съдържанието му посредством изготвянето на съдебна видео-техническа експертиза.

С оглед горното, атакуваното постановление на СРП за прекратяване на наказателното производство се базира на неизяснена фактическа обстановка, досежно същественото обстоятелство дали пострадалата е била изпаднала в безсъзнателно състояние, което да бъде взето предвид и от вещите лица. В тази връзка следва отново да се проведе качествен разпит на св. Н., която да съобщи какво е било състоянието на пострадалата, която лично тя е възприела да лежи между тротоара и задната гума на автобуса – било ли е тялото ѝ неподвижно, била ли е контактна, как е реагирала на заобикалящата я среда, имала ли е „вид на мъртвец“, как е изглеждало лицето ѝ. Следва да се проведе разпит и на другия полицейски служител Г. Г.. Следва също да се приобщи към доказателствения материал оптичния носител, съдържащ запис от автобус по линия № **, инв. № *** от дата 13.07.2022 г. за времето от 18:00 до 18:35 часа, и съдържанието му да бъде изследвано чрез изготвянето на съдебна видео-техническа експертиза.

Едва след събиране на посочените гласни и писмени доказателства следва да бъде поставен допълнителен въпрос към вещите лица, изготвили тройната СМЕ, дали тези нови доказателства налагат изменение в експертното им заключение, като бъде взета предвид и евентуално новопостъпила медицинска документация.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 3 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановление на СРП от 22.02.2023 г., с което, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, е прекратено наказателното производство по ДП № ЗМ 11252/22 г. по описа на СРПТ-ОДП-СДВР, пр. пр. № 30326/22 г. по описа на СРП.

Връща делото на СРП за изпълнение на указанията, дадени в обстоятелствената част на определението, по начина, посочен там.

За определението да се съобщи на жалбоподателя и СРП.

Определението подлежи на обжалване и протест от горните лица в седемдневен срок от съобщаването му пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____